

ЧУДЕСНА ПОМІЧ ВІД МАТЕРІ БОЖОЇ

Ця історія сталася після війни в одному з сіл на Львівщині. Молодий парубок Василь Соколяк пас худобу за селом, під лісом. Дорогою їхала машина з енкаведистами. Побачивши Василя зупинилися і заарештували його. Раз пасе худобу біля лісу значить допомагає бандерівцям. Привели Василя на подвір'я рідної хати і стали вимагати признатися у зв'язках з підпіллям. Так били і катували на очах батьків, що мати збожеволіла. Потім були тюрма і Сибір.

На святий Вечір у концтаборі зібралися українці на спільну молитву, і почали колядувати. Василь Соколяк мав надзвичайно гарний голос, і співав, як соловейко. Раптом до бараку ввірвалися озвірілі наглядачі. Найперше вхопили Василя, і стали кричати «Що, бандера проклятий? Спокушаєш земляків релігійними піснями? На Бога надієшся? А в карцері не хочеш заспівати на славу Господа Бога? Встань, падло! В карцер – шагом марш!»

За мить опинився Василь у холодному залізобетонному мішку, розміром, як телефонна будка. Більшовики кидали туди свої жертви на цілковите знищення, бо знизу були діри, через які залазили щурі, і до трьох днів повністю з'їдали людину.

Василь побачив щурів, які почали скакати на нього. Все... Треба прощатися з білим світом. Згадав рідну Україну, в пам'яті зринули дитячі роки, юність, село, де народився, рідна хата, церква, мама... Мама, на очах якої окупанти мордували сина. Бідна, не витримала надлюдських знущань. Саме вона навчила сина молитися. Василь вирішив перед смертю помолитися до Заступниці роду людського. Він відмовив щоденний акт посвяти Матері Божій, і якось аж забувся, де знаходиться. До тьми прийшов, коли почув скрип залізних дверей, і побачив наглядачів. Ті від здивування завмерли і ледве вимовили:

– Ти що, Мазепа, – святий?

Отак молитва до Пресвятої Богородиці врятувала життя Василеві. Що в людей здається неможливим, то в Бога усе можливе.

ЩОДЕННИЙ АКТ ПОСВЯТИ МАТЕРІ БОЖІЙ

Пресвята, все милостива, всеблагая Мати Божа і Мати Наша! Препоблагословенна, Діво Маріє! Вірую і визнаю, що Ти, Пречудесна Матінко Небесна – заступниця всіх сиріт, забутих, переслідуваних, і всього роду людського. Тому покладаю на Тебе всю мою надію. Поможі мені, грішному.

Справді-бо, хто може мені допомогти? Хто може забезпечити мені оборону в теперішньому і майбутньому житті, як не Ти, усеблагая Мати? Ось тому й віддаю Тобі всі мої справи, жертвую Тобі, наймилосердніша Мати, всі мої терпіння, прикрощі, болі, смутки, злидні і хворощі. Занеси їх до Престола Твого Божественного Сина і випроси прощення всіх моїх гріхів та провин. Усі мої думки, почування, пориви душевні, наміри, постанови й намагання віддаю у Твої пресвяті руки.

Заради безмежної Твоєї любови я прощаю всім моїм ворогам і від нині буду християнському любити всіх моїх ближніх. Заради імені Твого пресвятого, Пречиста Діво, я гиджуся всіма своїми гріхами. Щиро, без найменших застережень обіцяю Тобі

вже ніколи більше не гнівити Тебе і Твого Божого Сина.

В руки Твої, уселаскава Мати, передаю себе самого, всю мою рідню, весь мій народ, усіх моїх друзів і ворогів, – цілий світ. Усім нам покажи Твоє милосердя. Дай мені, грішному, ласку, аби я не згинув наглою і негідною людини смертю. В годину смерти пригорни мене до свого материнського серця та заведи до Небесного Царства, аби там я прославляв Твою безконечну доброту і милосердя, Небесна Царице, на всі віки. Амінь.